

РЕШЕНИЕ

№ 3437

гр. София, 30.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 08.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **13481** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.203 и сл. АПК във вр. с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба, допълнително уточнена, от Г. О. З. срещу Комисия за финансов надзор, с която се претендира обезщетение за причинени му неимуществени вреди в размер на 1500лв. от мълчалив отказ на Комисия за финансов надзор да се произнесе по жалба с вх.№91-02-1746/02.11.2018г. във връзка със заведена в Гаранционния фонд имуществена претенция №110927/04.10.2016г. по повод настъпило на 08.09.2016г. ПТП; който отказ е оттеглен с писмо изх.№91-02-1746/24.01.2019г. на член на КФН. Твърди се че неимуществени вреди са причинени на ищеца в периода от началото на м.декември 2018г. до предявяването на исковата молба на 20.12.2018г. и се изразяват в стресови преживявания, които водят до влошаване на здравословното му състояние, изразено в неврологични аномалии.

В съдебно заседание ищецът Г. О. З., р.пр., не се явява. Представява се от процесуалния си представител адв.Л., назначен по реда на ЗПП, който поддържа исковата молба.

Ответникът Комисия за финансов надзор, в отговор на исковата молба, и в съд.з. чрез юриск.Х., оспорва исковата претенция като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност и недоказаност на иска.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства,

приема за установено от фактическа страна следното:

С жалба с вх.№91.02-1746/02.11.2018г. ищецът Г. О. З. е поискал от КФН да упражни контролните си функции по отношение на Гаранционния фонд, който е отказал на ищеца информацията относно заведена пред него имуществена претенция №110927/04.10.2016г. по повод настъпило на 08.09.2016г. ПТП, с участие на ищеца и за евентуални претенции срещу него.

С писмо изх.№91-02-1746/24.01.2019г. на член на КФН, ищецът е уведомен за предоставената на комисията информация от Гаранционния фонд във връзка с образуваната пред него претенция.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който възниква правото на обезщетение, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието.

В разпоредбата на чл. 203 от АПК е уредена възможността гражданите и юридическите лица да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно изискванията на чл. 205 от АПК исковите за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Комисията за финансов надзор е юридическото лице съгласно чл.2, ал.3 от ЗКФН, и органът, от чиито незаконосъобразен акт се претендират вредите.

Ищецът Г. З. извежда своята претенция за обезщетение от твърдението, че вредите са му причинени от незаконосъобразен отказ на комисията да упражни контрол по отношение на Гаранционния фонд.

Макар и, съгласно чл.12, ал.1, т.3 ЗФК, да осъществява държавния застрахователен надзор по Кодекса за застраховането, вкл. по отношение на ГФ, при упражняването на тази си функция комисията и нейните органи и членове има правомощията по чл.13 и сл. от ЗФК, но сред тях не е това по глава Шеста АПК – да разглеждат жалби срещу актове, действия и бездействия на поднадзорните й лица и да отменят същите. В тази връзка съдът приема, че подадената жалба с вх.№91.02-1746/02.11.2018г. от Г. О. З. има характер на сигнал по чл.119 АПК, като съгласно чл.119 АПК срокът за вземане на решение по него от КФН е двумесечен от постъпването му; т.е. в случая до 02.01.2019г. /без дори да се вземе предвид удължаването на този срок с оглед указания до З. за уточняване на обстоятелства по сигнала/, като исковата молба е предявена на 20.12.2018г. Т.е. в периода от подаването на жалбата до КФН на 02.11.2018г., до предявяването на исковата молба на 20.12.2018г., липсва формиран отказ на комисията да се произнесе по сигнала, от какъвто отказ З. претендира да са му

причинени вреди. С оглед горното съдът намира, че по делото не се установява незаконосъобразен акт на КФН към момента на предявяването на исковата молба, което само по себе си е основание за отхвърляне на иска.

Също така съдът намира, че по делото не се установяват причинени на ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в неврологични аномалии, настъпили в процесния период от началото на м.декември до предявяването на иска на 20.12.2018г. Всички представени по делото решения на ТЕЛК касаят заболявания настъпили преди подаването на жалбата до КФН, а невропатията, предмет на амбулатория лист от 19.06.2019г., не се установява да е изразена в процесния период, шест месеца преди това.

При гореизложените съображения настоящият съдебен състав намира, че не е налице кумулативното осъществяване на елементите от фактическия състав на заявеното право на обезщетение по чл. 1 от ЗОДОВ – незаконосъобразен акт, вреда и причинна връзка между акта и увреждането, поради което предявения иск от Г. О. З. срещу Комисия за финансов надзор е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен. При този изход на делото и на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ във вр. с чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, ищецът ще следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

Водим от горното, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ИСКА на Г. О. З., да бъде осъдена Комисия за финансов надзор да му заплати обезщетение в размер на 1500лв. за причинени му в периода от началото на м.декември 2018г. до предявяването на исковата молба на 20.12.2018г. неимуществени вреди от мълчалив отказ на Комисия за финансов надзор да се произнесе по жалба с вх.№91.02-1746/02.11.2018г. във връзка със заведена в Гаранционния фонд имуществена претенция №110927/04.10.2016г. по повод настъпило на 08.09.2016г. ПТП.

ОСЪЖДА Г. О. З., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Комисия за финансов надзор съдебни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението му на страните.

СЪДИЯ: